

Sygn. akt I ACa 476/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Mirosław Ożóg
Sędziowie:	SA Ewelina Jokiel SO del. Mariusz Struski (spr.)
Protokolant:	staż. Jan Kotula

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa M. P. (1)

przeciwko Fundacji (...) w P.

o ustalenie

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 9 kwietnia 2013 r. sygn. akt I C 129/11

I/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. oddala powództwo,

2. zasądza od powódki M. P. (1) na rzecz pozwanej Fundacji (...) w P. kwotę 377 (trzysta siedemdziesiąt siedem) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania.

II/ zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 470 (czteryście siedemdziesiąt)

złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt I ACa 476/13

UZASADNIENIE

Powódka M. P. (1) wniosła przeciwko pozwanej Fundacji (...) z siedzibą w P. pozew o ustalenie nieważności uchwały Rady Fundacji (...) z siedzibą w P. nr (...) z dnia 6 kwietnia 2009 r. o odwołaniu M. P. (1) z funkcji Prezesa Zarządu pozwanej. Ponadto, powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż była inicjatorką powstania w P. pozwanej Fundacji (...) - organu założycielskiego i prowadzącego dla (...) Szkół Niepublicznych im. (...) II w P.. Powódka podniosła, iż w dniu 31 grudnia 2008 roku pozwana utraciła możliwość działania za pomocą swoich organów. Z uwagi na rezygnację poszczególnych osób z członkostwa w Radzie oraz w Zarządzie, pozwana nie posiadała swojego organu - Rady oraz Zarządu zdolnego do składania oświadczeń woli w imieniu Fundacji. Powódka wskazała, iż w grudniu 2008 roku w pozwanej Fundacji doszło do sytuacji, gdy dla konwalidacji braków w organach Fundacji konieczne było powołanie kuratora. Powódka podała, że w pozwanej Fundacji nie mogło dojść do uzupełnienia braków w organach poprzez działania członków organów Fundacji, czy fundatorów. Powódka wskazała, iż tego rodzaju działania wykluczały w szczególności postanowienia § 14 Statutu Fundacji. Powódka podała, iż pomimo niemożności składania oświadczeń woli przez pozwaną Fundację, grupa członków Fundacji dokonała swoistej konwalidacji braków w organach osoby prawnej przez wpisy do rejestru sądowego. Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS uwzględniał wnioski składane przez osoby nieuprawnione do składania oświadczeń woli w imieniu Fundacji. Pierwszy wniosek do Sądu Rejestrowego złożyli dwóch członków rady, w tym karany za przestępstwa gospodarcze C. P.. Powódka wskazała, iż Rada pozwanej Fundacji w myśl Statutu nie mogła w ogóle składać oświadczeń woli w imieniu Fundacji, nadto Rada w momencie składania wniosku nie istniała, gdyż liczyła 2 osoby, w tym jedna z tych osób była karana za przestępstwa umyślne. Wniosek złożony przez nieuprawnionych członków Rady została jednak uwzględniony. Powódka podała, iż miała pełną świadomość konieczności prawnego rozwiązania problemu braków w organach pozwanej. Wobec powyższego, powódka złożyła wniosek o ustanowienie kuratora dla pozwanej, którego zadaniem powinno być uzupełnienie braków w organach osoby prawnej. Powódka wskazała ponadto, iż grupa osób, która niejako „przejęła” pozwaną za pomocą wpisów do KRS dokonywanych przy pominięciu prawnej drogi postępowania przewidzianej m.in. w art. 42 k.c. - podjęła szereg uchwał, w tym także uchwałę, której ustalenia nieważności domaga się powódka. Zdaniem powódki, zaskarżona uchwała jest nieważna z szeregu powodów. Powódka podniosła, iż osoby, które podjęły tę uchwałę nie były do tego legitymowane. Uchwałę podjęła bowiem Rada pozwanej Fundacji, która została reaktywowana w sposób niezgodny z przepisami prawa i postanowieniami Statutu. Rady pozwanej Fundacji nie mogli bowiem uzupełnić fundatorzy, którzy zgodnie z § 14 Statutu pozwanej mieli jedynie prawo utworzenia pierwszej Rady, zaś po jej utworzeniu pozwana uzyskała niezależność od fundatorów. W ocenie powódki, już z tego jedynie powodu zaskarżona uchwała jest nieważna na podstawie art. 58 k.c. Powódka wskazała ponadto, iż do podjęcia uchwały wymagany był udział wszystkich fundatorów - co nie miało miejsca. Powódka podała, iż jest ona również fundatorem pozwanej a nie została nawet powiadomiona o zebraniu fundatorów. Zaskarżona uchwała nie została doręczona powódce - skutek czego została ona całkowicie pozbawiona możliwości obrony swoich praw. W ocenie powódki, również z tego powodu zaskarżona uchwała jest nieważna. Zdaniem powódki, kolejnym powodem nieważności zaskarżonej uchwały, niezależnym od wymienionych wyżej przyczyn - jest brak podpisów pod wadliwą uchwałą. Powódka wskazała, iż zaskarżona uchwała została jedynie parafowana, parafa zaś nie jest podpisem. Zdaniem powódki, uchwała niepodpisana jest jedynie drukiem uchwały, ewentualnie projektem uchwały, nie wywołuje jednak skutków prawnych i jest nieważna. Powódka podniosła również, iż w zebraniu fundatorów pozwanej w dniu 6 kwietnia 2009 roku, uczestniczył C. P., który jak wynika z karty skazań był również karany za przestępstwa przeciwko dokumentom. Powódka podniosła, iż zaskarżona uchwała jest nieważna także z braku podstaw do odwołania powódki z funkcji Prezesa Zarządu pozwanej. Powódka wskazała, iż posiada interes prawny w ustaleniu nieważności zaskarżonej uchwały. Powódka podniosła, iż w wyniku zaskarżonej uchwały utraciła możliwość kierowania pracami pozwanej, którą sama założyła i doprowadziła do prężnego rozwoju. W odpowiedzi na pozew pozwana Fundacja (...) z siedzibą w P. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana potwierdziła, że powódka do kwietnia 2009 roku pełniła funkcję Prezesa Zarządu pozwanej, którą łączyła ze stanowiskiem Dyrektora K. S. N. w P.. Pozwana wskazała, iż z uwagi na rażące naruszenia przez powódkę zasad gospodarki finansowej, wyrządzenia

Fundacji szkody majątkowej oraz zatrudniania kolejnych członków swojej rodziny w podległej jednostce, decyzją Rady pozwanej wyrażonej uchwałą nr (...) z dnia 6 kwietnia 2009 roku powódka została odwołana z funkcji Prezesa Zarządu Fundacji. Pozwana podniosła, iż (...) pozwanej Fundacji posiadała kompetencje do zmiany składu zarządu pozwanej na mocy przepisu § 18a statutu Fundacji, jak i na podstawie § 14 zd. 3 statutu. Pozwana wskazała, iż wbrew twierdzeniom powódki w przywołanym okresie, to jest od grudnia 2008 roku do kwietnia 2009 roku istniał Zarząd pozwanej składający się z przypisanej statutem liczby - trzech członków, w którym wyłącznie z uwagi na konflikt pozostałych członków Zarządu z powódką, wobec jej obstrukcyjnego zachowania oraz braku jakiegokolwiek współdziałania, co najmniej utrudnione było składanie zgodnych oświadczeń woli. W ocenie pozwanej uznanie, iż wyłącznie członek zwyczajny może występować obok Prezesa lub Wiceprezesa jest nadinterpretacją Statutu pozwanej stojącą w sprzeczności z jego wykładnią językową oraz wykładnią systemową. W ocenie pozwanej, Zarząd Fundacji w opisywanym przez powódkę okresie istniał i miał zdolność do działania. Jednocześnie w związku z konfliktem z powódką - była Prezes Zarządu - ani ona samodzielnie ani pozostali dwaj członkowie niebędący jednocześnie prezesem (i nieposiadający upoważnienia prezesa) nie mogli złożyć skutecznego oświadczenia woli, aczkolwiek mogli podejmować skuteczne uchwały. Pozwana wskazała również, iż brak jest podstaw do uznania, iż nieskuteczne było powołanie dodatkowych członków Rady Fundacji w drodze uchwały fundatorów. Pozwana wskazała, iż fundatorzy zebrani w dniu 6 kwietnia 2009 roku powołali nowy skład Rady, po czym organ ten po ukonstytuowaniu się, będąc nową Radą Fundacji zgodnie z przepisami statutu podjął zaskarżoną uchwałę nr (...) dotyczącą odwołania powódki oraz dalsze uchwały dotyczące zmian w składzie Zarządu Fundacji. Pozwana podała, że w wyniku złożenia rezygnacji z zasiadania w R. Fundacji przez ks. S. Ł., liczebność rady spadła poniżej statutowego minimum 3 osób i organ stał się niekompletny. W ocenie pozwanej, w chwili zaistnienia braków osobowych w składzie (...) jedynym słusznym rozwiązaniem pozwalającym uzupełnić jej skład w sposób zgodny z zamysłem statutu Fundacji był powrót do zdania drugiego § 14 statutu i zastosowanie per analogiam treści części § 14, zgodnie z którym „skład osobowy Rady i Zarządu Fundacji powołują Fundatorzy”. Zdaniem pozwanej żadnego znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy nie mają opisywane w pozwie próby i wnioski składane do KRS w okresie od grudnia 2008 roku do kwietnia 2009 r., albowiem podobnie jak powódka, która samodzielnie nie mogła składać takich oświadczeń woli, również pozostali członkowie samodzielnie nie dokonali skutecznie takich czynności. Zdaniem pozwanej istotne znaczenie ma dopiero wpis dokonany po uchwałach podjętych w dniu 6 kwietnia 2009 r., który miał miejsce 10 kwietnia 2009 roku. Ponadto, zdaniem pozwanej nie zachodziły przesłanki do ustanowienia kuratora w trybie art. 42 k.c. Pozwana wskazała, iż w okresie grudzień 2008 - kwiecień 2009 Zarząd pozwanej składający się z trzech osób nadal istniał i to w składzie zgodnym ze statutem Fundacji. W ocenie pozwanej ewentualny brak Rady pozwanej jako organu nadzorczego i nie prowadzącego spraw Fundacji nie był wystarczającym powodem do ustanawiania kuratora w myśl art. 42 k.c. Pozwana wskazała, iż zgodnie z jej wiedzą - zarówno Sąd Rejonowy, jak również Sąd Okręgowy oddaliły wniosek o ustanowienie kuratora dla Fundacji. W ocenie pozwanej osoby podejmujące uchwałę posiadały legitymację do jej podjęcia. Uzupełnienie członków organu pozwanej, jakim była Rada, nastąpiło bowiem zgodnie z przepisami prawa, w tym przepisami Statutu fundacji. Pozwana wskazała, iż fundatorzy podjęli uchwałę, w której jednomyślnie uzupełnili skład (...) o nowe osoby: L. K., I. K., D. M.. Tak ukonstytuowana (...) w dniu 6 kwietnia 2009 roku podjęła zaskarżoną uchwałę. Pozwana podkreśliła, że w dniu 6 kwietnia roku mec. P. J. w obecności świadków wręczył osobiście odpis uchwały powódce. Pozwana wskazała, iż nieobecność powódki w zebraniu fundatorów nie miała i nie mogła mieć żadnego wpływu na treść podjętej uchwały Fundatorów. Uchwała Fundatorów nr (...) zapadła bowiem jednomyślnie, a ewentualny sprzeciw powódki nie miałby wpływu na jej treść. Pozwana wskazała również, iż fundatorzy podpisali w dniu 6 kwietnia 2009 roku listę obecności, na której każda osoba obok wydrukowanego nazwiska złożyła własnoręczny podpis. Pozwana wskazała również, iż tożsame podpisy zostały złożone pod protokołem z zebrania fundatorów, na którym podjęto uchwały. Zdaniem pozwanej z powyższego wynika, iż podpisujący złożyli oświadczenie woli w formie pisemnej, a co za tym idzie uchwały zawarte w treści protokołu zostały skutecznie podjęte. Ponadto, zdaniem pozwanej istniały dostateczne podstawy do odwołania powódki ze stanowiska Prezesa Zarządu znajdujące oparcie w przepisach statutu. Pozwana wskazała, że powódka jako Prezes Zarządu działając samodzielnie w sposób zupełnie dowolny rozporządzała majątkiem pozwanej, działając ponadto bez zatwierdzonego planu budżetowego. Pozwana podniosła, że powódka bez jakiegokolwiek konsultacji z Zarządem w grudniu 2008 roku dokonała przelewu z rachunku bankowego pozwanej, należności w kwocie 102.000 zł z tytułu przekazanego na rzecz pozwanej 1% podatku dochodowego na rzecz kierowanej przez siebie szkoły. Ponadto, pozwana wskazała, iż powódka samodzielnie w imieniu Fundacji

przekazywała z rachunku bankowego Fundacji kwoty także na inne cele. Ponadto, pozwana przywołała przykłady na zjawisko nepotyzmu w kierowanej przez powódkę szkole.

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2013r. sygn.. akt I C 129/11, w pkt 1 uwzględnił roszczenie i orzekł zgodnie z żądaniem powódki, natomiast w pkt 2 rozstrzygnął o kosztach postępowania, zasadzając ich zwrot od pozwanej na rzecz strony powodowej.

Sąd a quo swoje rozstrzygnięcie oparł na ustaleniach według, których pozwana Fundacja (...) z siedzibą w P. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 10 czerwca 2003 roku. Celem pozwanej jest zgodnie z § 6 Statutu prowadzenie działalności na rzecz ogółu społeczności, a w szczególności realizacja celu społecznie użytecznego, jakim jest pomoc potrzebującym, a w szczególności rodzinom, dzieciom i młodzieży, osobom chorym i niepełnosprawnym, ludziom w podeszłym wieku - poprzez podejmowanie i wspieranie inicjatyw na rzecz godnego życia każdego człowieka. W dniu 7 lipca 2003 roku uchwałą pozwanej powołano placówki oświatowe: (...) N. im. J. P. II w P. obejmujące K. N. S. P. i (...) Niepubliczne Gimnazjum.

Organami pozwanej są Rada Fundacji oraz Zarząd Fundacji. Zgodnie z § 14 Statutu (...) Fundacji składa się z 3 - 10 członków. Skład osobowy Rady oraz Zarządu Fundacji powołują fundatorzy. Stosownie do dalszych postanowień § 14 Statutu od pierwszego składu (...), Rada ta samodzielnie dokonuje zmian i uzupełnień swojego składu osobowego i składu osobowego pozostałych organów Fundacji większością kwalifikowaną na wniosek każdego członka Rady. Na mocy § 18a Statutu Radzie Fundacji służy prawo odwołania całego Zarządu, jak również każdego z jego członków w przypadku podjęcia przez nich działań sprzecznych z prawem lub w celu wyrządzenia szkody Fundacji, zgodnie z § 14 Statutu. Zarząd Fundacji składa się zgodnie z § 20 Statutu z 3 do 5 członków: Prezesa, dwóch Wiceprezesów i członków zwyczajnych. Uchwały Zarządu podejmowane są zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej 3/5 ogólnej liczby członków Zarządu. Oświadczenia woli w imieniu Fundacji składają dwaj członkowie Zarządu, w tym Prezes lub z upoważnienia Wiceprezes Zarządu - § 21.

Powódka M. P. (1) była jednym z fundatorów pozwanej Fundacji (...) z siedzibą w P.. W dniu 12 marca 2003 roku powódka została powołana na stanowisko Prezesa Zarządu pozwanej. Jednocześnie powódka była zatrudniona w K. S. N. im. J. P. II w P. na stanowisku Dyrektora Szkoły. W skład Zarządu obok powódki wchodził: A. C., M. S., F. F. oraz L. K.. W dniu 17 grudnia 2008 r. ze stanowiska członka Zarządu pozwanej zrezygnował z powodów zdrowotnych F. F.. 31 grudnia 2008 roku L. K. zrezygnowała z funkcji członka Zarządu pozwanej. W skład (...) pozwanej wchodziło trzech członków: M. W., ks. S. Ł. oraz C. P..

W dniu 1 grudnia 2008 roku powódka działająca w imieniu K. S. N. im. J. P. II z siedzibą w P. zawarła umowę o pracę na czas określony ze swoim synem M. P. (2), a w dniu 15 stycznia 2009 roku umowę o pracę na czas nieokreślony ze swoim mężem - L. P.. Powódka zatrudniła też swoją córkę A. G. na stanowisku vice - dyrektora szkoły.

Fundacja jako organizacja pożytku publicznego otrzymywała środki z przekazanego na jej rzecz 1% podatku dochodowego. W dniu 17 grudnia 2008 roku powódka dokonała przelewu pochodzącej z tego tytułu kwoty w wysokości 102.000 zł z rachunku bankowego pozwanej na rachunek bankowy K. S. N. im. J. P. II w P..

W 2008 roku w związku z ujawnieniem przez powódkę, że jeden z fundatorów pozwanej - C. P. został prawomocnie skazany powódka podjęła działania mające na celu jego wykluczenie z członków pozwanej Fundacji. Jednocześnie pomiędzy powódką a członkami Rady pozwanej zaistniał konflikt dotyczący sposobu zarządzania przez powódkę kierowanymi przez nią placówkami oświatowymi. W celu rozwiązania konfliktu zorganizowano zebranie fundatorów, na którym pojawiła się powódka wraz z prawnikiem oraz osobą duchowną. Z powodu nieporozumień pomiędzy powódką i członkami Rady posiedzenie nie odbyło się. Na kolejne posiedzenie fundatorów pozwanej powódka zaprosiła osoby trzecie. Powódka poinformowała zebranych, że wystąpiła z wnioskiem o ustanowienie kuratora dla pozwanej Fundacji. Powódka stwierdziła również, iż nie widzi możliwości porozumienia z pozostałymi członkami pozwanej Fundacji. Oświadczyła, iż zamierza kontaktować się z pozostałymi członkami pozwanej Fundacji wyłącznie za pośrednictwem swojego pełnomocnika nie podając przy tym jego imienia i nazwiska.

Działania powódki oraz konflikty pomiędzy powódką a fundatorami pozwanej Fundacji nie wpłynęły negatywnie na poziom merytoryczny nauczania w K. S. N. im. J. P. II w P.. Szkoła działała na wysokim poziomie nauczania i nikt z rodziców nie zgłaszał w tych kwestiach zastrzeżeń.

W dniu 6 kwietnia 2009 roku Fundatorzy obecni na Zebraniu Fundatorów pozwanej Fundacji: ks. S. Ł., M. W., L. K., M. S., A. C., F. F. oraz C. P. podjęli uchwałę nr (...) w sprawie powołania nowych członków Rady przedmiotowej Fundacji. Uchwałą nr (...) do Rady pozwanej powołane zostały następujące osoby: L. K., I. K. oraz D. M.. Powódka nie była obecna na tym zebraniu. Nie została powiadomiona o jego terminie i miejscu odbycia się. C. P. był prawomocnie skazany za przestępstwa gospodarcze.

W dniu 6 kwietnia 2009 roku odbyło się następnie posiedzenie Rady pozwanej. W zebraniu uczestniczyli członkowie Rady pozwanej: M. W., C. P., ks. S. Ł., L. K., I. K. oraz D. M.. Powódka nie została zawiadomiona o posiedzeniu fundatorów pozwanej. Na przedmiotowym posiedzeniu (...) podjęła decyzję o przyjęciu rezygnacji ks. S. Ł. ze składu (...) oraz decyzję o odwołaniu z Rady C. P. - z uwagi na jego stwierdzoną karalność. (...) pozwanej podjęła również uchwałę nr (...), którą odwołała powódkę ze składu Zarządu pozwanej Fundacji. Jak się później, tj. po wytoczeniu niniejszego powództwa okazało, przyczyną podjęcia przedmiotowej decyzji było dokonanie przez powódkę samodzielnie przelewu z rachunku bankowego pozwanej na rachunek bankowy K. S. N. im. J. P. II. Fundatorzy mieli ponadto zastrzeżenia do decyzji powódki w przedmiocie zwalniania i zatrudniania pracowników w kierowanej przez powódkę placówce oświatowej, w tym zatrudniania członków swojej rodziny. Ponadto, zarzucano powódce, że samodzielnie podwyższyła swoje wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w K. S. N.. Zarzuty te nie zostały przedstawione ani ustnie, ani na piśmie powódce przed podjęciem wskazanej uchwały. Powódka też nie była nigdy wzywana przez organy Fundacji, bądź choćby samych fundatorów do usunięcia wskazanych uchybień lub zaniechania stosowanych praktyk, czy to związanych z pełnieniem funkcji dyrektora szkoły, czy to w kwestii samodzielnego dokonania przelewu jako prezes zarządu Fundacji - bez uchwały tego organu.

Na stanowisko Prezesa Zarządu pozwanej wybrana została A. W.. Zmiany w składzie osobowym organów pozwanej Fundacji zostały ujawnione w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII Ns Rej. KRS 3935/10/091 Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego oddalił wniosek Ministra Edukacji Narodowej o stwierdzenie zgodności działania pozwanej Fundacji z przepisami prawa i statutem.

Pozwem z dnia 2 listopada 2010 r. pozwana domagała się od powódki zapłaty kwoty w wysokości 10.167,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi tytułem odszkodowania za szkodę powstała w wyniku bezprawnego przywłaszczenia środków pieniężnych powoda z tytułu nienależnie pobranej części wynagrodzenia za pracę.

Sąd I instancji podkreślił, że ustaleń faktycznych dokonał w oparciu o zebrany w toku postępowania materiał dowodowy w szczególności w postaci przedłożonych przez strony dokumentów. Zarówno bowiem ich autentyczność, jak i ważność nie była przez strony kwestionowana, w związku z czym nie istniała podstawa, by odmówić im wiarygodności. Ponadto, Sąd Okręgowy wskazał, że poczynił ustalenia w oparciu o dowód z zeznań świadków, którym w całości dał wiarę zeznaniom, gdyż są one logiczne, spójne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Sąd stwierdził nadto, że przeprowadził również dowód z przesłuchania powódki oraz przesłuchania w charakterze pozwanej A. P. i uznał, że w zasadniczej części zeznaniom stron należy dać wiarę jako szczerą, logiczną i spójną.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji wskazał, że powódka wnosząc o ustalenie nieważności uchwały Rady pozwanej nr (...) z dnia 6 kwietnia 2009 roku o odwołaniu powódki z funkcji Prezesa Zarządu pozwanej wywodzi powództwo z art. 58 k.c. Zgodnie z art. 58 § 1 k.c. „Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności

prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy”, nieważna jest również czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego (§ 2 art. 58 k.c.).

Sąd zauważył, że w doktrynie wskazuje się, iż przyczyną nieważności czynności prawnej może być brak kompetencji podmiotu do jej dokonania (tak: A. Janiak w: Komentarzu do art. 58 k.c., Wydawnictwo Lex 2012). Z tego powodu Sąd meriti wskazał, że zgodnie z § 14 Statutu pozwanej Fundacji, skład osobowy Rady oraz Zarządu Fundacji powołują fundatorzy. Na podstawie § 14 zdanie 3 od pierwszego składu (...), (...) ta samodzielnie dokonuje zmian i uzupełnień swojego składu osobowego i składu osobowego pozostałych organów Fundacji większością kwalifikowaną na wniosek każdego członka Rady. Według Sądu z powyższych postanowień Statutu wynika więc, iż fundatorzy pozwanej uprawnieni byli jedynie do powołania pierwszego składu osobowego Rady. Dalsze zmiany oraz uzupełnienia składu osobowego Rady mogły być dokonywane wyłącznie przez samą Radę działającą większością kwalifikowaną na wniosek każdego członka Rady pozwanej. Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, iż zmian osobowych w R. pozwanej Fundacji w dniu 6 kwietnia 2009 roku dokonali fundatorzy, którzy w związku z powołaniem pierwszego składu osobowego Rady nie byli już uprawnieni do dokonywania zmian w jej składzie osobowym. Powyższe w przekonaniu Sądu Okręgowego wynika z literalnej wykładni § 14 Statutu pozwanej Fundacji. Wobec tego brak jakichkolwiek podstaw do stosowania naprowadzanych przez stronę pozwaną analogii i wnioskowania, iż w sytuacji patowej (a taka niewątpliwie miała miejsce, jeżeli chodzi o skład rady Fundacji, który był dotknięty brakami - co jest bezsporne pomiędzy stronami - vide : k. 47 i 48 odpowiedzi na pozew), można było zastosować fikcję prawną tworzenia fundacji na nowo. Otóż - w ocenie Sądu - fikcji takiej zastosować nie można było. Powoływany § 14 statutu, w którym wyraźnie odróżniono powołanie pierwszej Rady od dalszych zmian i uzupełnień w jej składzie, jest fundamentalną regulacją dla istnienia i funkcjonowania przedmiotowej Fundacji. Nie może być on interpretowany dowolnie - jak chce tego pozwany, i to w dodatku z uwagi jedynie na skutki konfliktu osób wchodzących w skład organów Fundacji, która działała i spełniała swój statutowy cel - prowadzenie szkoły, co odbywało się z zachowaniem wysokiego poziomu nauczania. Tak więc skoro Fundacja realizowała swój cel, to trudno przyjąć, że zaistniały nadzwyczajne okoliczności uzasadniające drastyczne naruszenie statutu tej osoby prawnej i to w celu aby wygasić personalny konflikt. Celem regulacji § 14 statutu było uniezależnienie rady fundacji będącej samodzielną osobą prawną od stanowiska fundatorów, którzy mogliby chcieć wpłynąć na funkcjonowanie Fundacji. Brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że ochrona ta mogłaby zostać dowolnie naruszona.

W związku z tym, w opinii Sądu I instancji osoby wybrane na członków Rady pozwanej na posiedzeniu fundatorów w dniu 6 kwietnia 2009 roku: L. K., I. K. oraz D. M. nie były umocowane do pełnienia funkcji członka rady pozwanej, a w konsekwencji do podejmowania zaskarżonej uchwały nr (...) z dnia 6 kwietnia 2009 roku o odwołaniu powódki z funkcji Prezesa Zarządu pozwanej. W związku z powyższym, wbrew twierdzeniom pozwanej, osoby podejmujące zaskarżoną uchwałę nie posiadały legitymacji do jej podjęcia, gdyż uzupełnienie składu osobowego rady nie nastąpiło zgodnie z przepisami Statutu. W tym miejscu Sąd Okręgowy zauważył, iż właściwym trybem do uzupełnienia składu osobowego Rady pozwanej było przewidziane w art. 42 k.c. ustanowienie kuratora.

Na marginesie Sąd I instancji zauważył, iż jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, za odwołaniem powódki ze stanowiska Prezesa Zarządu przemawiały w szczególności działania powódki polegające między innymi na zatrudnianiu członków najbliższej rodziny, bezpodstawne według władz Fundacji zwalnianie pracowników, czy niewłaściwe zarządzanie środkami pieniężnymi przekazanymi placówce oświatowej kierowanej przez powódkę. Zarzuty dotyczące nieprawidłowości w działalności powódki dotyczyły więc sprawowanej przez nią funkcji Dyrektora K. S. N. im. J. P. II w P., a nie funkcji Prezesa Zarządu pozwanej Fundacji. Wobec powyższego, w ocenie Sądu a quo przedmiotowe zarzuty mogły i wręcz powinny stanowić ewentualnie podstawę odwołania powódki ze stanowiska Dyrektora, a nie Prezesa Zarządu pozwanej Fundacji. Winno to nastąpić w zgodny z prawem oraz standardami uczciwego postępowania sposób, tj. po bezskutecznym wezwaniu lub wzywaniu (bo wiemy że nie chodziło o jednostkowe uchybienie, lecz działania powódki rozłożone w czasie) do usunięcia określonych uchybień. Znamiennym jest to, iż powódka nigdy nie otrzymała od kogokolwiek jakiegokolwiek pisma wskazującego na popełniane uchybienia.

Nadto, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zaskarżona uchwała nie jest zgodna z zasadami współzycia społecznego.

W pierwszej kolejności Sąd wskazał, że z materiału dowodowego wynika, iż organy Fundacji nie wzywały powódki do usunięcia ujawnionych nieprawidłowości i uchybień. Powódka nie była wzywana do składania jakichkolwiek wyjaśnień. Z materiału dowodowego nie wynika, w jaki sposób strony próbowały rozwiązać zaistniały konflikt. Powódka nie została również powiadomiona o zebraniu fundatorów w dniu 6 kwietnia 2009 roku, na którym została odwołana z funkcji Prezesa Zarządu. Powódka została przy tym pozbawiona możliwości złożenia wyjaśnień i udzielenia odpowiedzi na stawiane jej zarzuty. Skoro powódka - jak twierdzi pozwany - naruszała zasady prawne i moralne swoim postępowaniem, to właściwa reakcja pozwanego na taką sytuację powinna nastąpić z poszanowaniem zasady uczciwości i jawności, a nie w sposób potajemny i personalnie zamknięty oraz z naruszeniem statutu Fundacji. Jeżeli powódka złamała swoim postępowaniem zasady współzycia społecznego, to tym bardziej pozwany w sposób podstępny i ukryty rozwiązywać tego problemu, a w tym wypadku tak właśnie uczynił. W opinii Sądu I instancji, znamionnym jest fakt, iż zaangażowane w konflikt osoby tworzyły specyficzne własne środowisko, w którym - jak się okazało - zbyt dużym wyzwaniem była nawet wspólna rozmowa, nie mówiąc już o współdziałaniu w celu usunięcia problemu. Wzajemna niechęć i konflikt rozrosły się do niebywałych rozmiarów, a przejawem tego było wzajemne unikanie się. Zdaniem Sądu, ten kto sam narusza zasady współzycia społecznego, nie może powoływać się na uchybienia drugiej strony w tym zakresie. W przedmiotowym wypadku, trudno przyjąć za racjonalną argumentację pozwanego - zgłoszona już po wniesieniu pozwu w toku niniejszego procesu. Wręczenie powódce odpisu uchwały, którego powódka nie przyjęła, odbyło się bowiem bez jakiegokolwiek uzasadnienia. Pozwany przytoczył tylko jedno uchybienie dotyczące działania powódki jako prezesa zarządu Fundacji. Jest to dokonania przelewu środków pochodzących z 1 % podatku bez uprzedniej uchwały zarządu, na podstawie tylko samego upoważnienia bankowego. Sytuacja tą jest, de facto, pewnym uchybieniem. Należy jednak wziąć pod uwagę, iż tolerowaną przez dłuższy czas praktyką było właśnie dokonywanie takich dyspozycji przez powódkę, z tym że były one na mniejsze kwoty. Powódka też nie dowiedziała się o żadnych zastrzeżeniach co do tej kwestii wcześniej niż w tym postępowaniu. Wobec tego Sąd nie znajduje podstaw do innej oceny tego działania powódki, niż wyrażona powyżej w odniesieniu do jej działań na stanowisku dyrektora szkoły.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 58 § 1 i § 2 k.c. ustalił, że uchwała pozwanej nr (...) z dnia 6 kwietnia 2009 roku o odwołaniu powódki z funkcji Prezesa Zarządu pozwanej jest nieważna, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 200 zł tytułem poniesionej przez powódkę opłaty sądowej. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił w oparciu o treść § 11 ust. 1 pkt 21 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz.1348 ze zm.).

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona pozwana, która wyrokowi temu zarzuciła :

a/ naruszenie art. 189 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc poprzez niewyjaśnienie, jaki interes prawny przysługiwał powódce w ustaleniu nieważności uchwały z dnia 6 kwietnia 2009 r., i jednocześnie błędne przyjęcie, że powódce przysługiwał interes prawny w żądaniu ustalenia nieważności uchwały Rady Fundacji;

b naruszenie przez naruszenie art. 58 § 1 kc przez błędne przyjęcie, że uchwała Rady Fundacji (...) 6 kwietnia 2009 r. jest nieważna w sytuacji braku sprzeczności zaskarżonej uchwały z bezwzględnie obowiązującym przepisem prawa;

c/ naruszenie art. 58 § 2 kc przez błędne przyjęcie, że uchwała Rady Fundacji (...) z dnia 6 kwietnia 2009r. jest sprzeczna z zasadami współzycia społecznego,

d/ obrazę art. 233 § 1 kpc i art. 231 kpc przez zaniechanie wszechstronnej analizy dowodów w zakresie działań podjętych przez Radę Fundacji i członków Zarządu w celu uzyskania od powódki wyjaśnień dot. informacji na temat podejmowanych przez nią działań, jak również naruszania prawa przez powódkę,

e/ nierozpatrzenie całości materiału dowodowego (wniosków zgłoszonych przez pozwaną - postępowania o stanowienie kuratora, prawomocne postanowienie Sądu z dnia 21.04.2010 r. Sygn. akt VII GD Ns-Rej KRS (...) wraz z uzasadnieniem –postępowanie w sprawie z wniosku Ministra Edukacji, wyroku w sprawie niesłusznej wypłaty wynagrodzenia),

f/ błędną ocenę materiału dowodowego i sprzeczność ustaleń poprzez niewłaściwe uznanie, że organy pozwanego zostały powołane sprzecznie ze statutem.

Mając powyższe na uwadze strona pozwana domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku i zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa wraz z zasądzeniem od powódki kosztów postępowania za dwie instancje, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji celem ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego wraz z pozostawieniem temu Sądowi kwestii orzeczenia o kosztach postępowania. Jednocześnie z powodu niekwestionowania przez powódkę na rozprawie apelacyjnej, że jej inicjatywa procesowa w przedmiocie ustanowienia kuratora dla pozwanej Fundacji nie przyniosła żadnych skutków, strona pozwana cofnęła swój wniosek dowodowy zawarty w apelacji odnośnie przeprowadzenia dowodu z orzeczeń sądowych wydanych w tej sprawie.

Strona powodowa w odpowiedzi na apelację żądała jej oddalenia jako bezzasadnej oraz zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów apelacyjnych zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi rozpoznającemu apelację na konstatację, że dokonane przez Sąd Okręgowy w Gdańsku rozstrzygnięcie, jak i wnioski prawne wywiedzione z przeprowadzonego postępowania dowodowego, skutkujące wydaniem zaskarżonego wyroku, nie były prawidłowe. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji są jednak prawidłowe. Zostały poczynione na podstawie zaoferowanego przez strony materiału dowodowego, który na skutek cofnięcia wniosku dowodowego zawartego w apelacji, nie wymagał uzupełnienia przed Sądem II instancji. Sąd Apelacyjny ustalenia te czyni podstawą własnego rozstrzygnięcia.

Natomiast wnioski prawne, które popełnił Sąd Okręgowy, nie mogły zostać zaakceptowane przez Sąd rozpoznający apelację. Apelacja pozwanej Fundacji okazała się w tym zakresie zasadna, choć nie wszystkie zarzuty podniesione w jej treści stały się przyczyną zmiany zaskarżonego wyroku.

Zgodzić należy się z apelacją, że Sąd I instancji nie przeprowadził pogłębionej analizy interesu prawnego po stronie powodowej, który w pozwie został określony poprzez odwołanie do utraty możliwości kierowania pracami Fundacji, którą powódka założyła i doprowadziła do rozwoju (k. 6). Niemniej odesłanie w apelacji do orzeczenia SN z dnia 1 marca 2007r. (IIICZP 94/06) jako kontrargument dla nieistnienia interesu prawnego okazał się nieskuteczny, ponieważ przywołane orzeczenie dotyczy legitymacji czynnej, nie zaś bezpośrednio interesu prawnego. W opinii Sądu Apelacyjnego, interes prawny jako przesłanka rozstrzygnięcia wątpliwości co do oceny sytuacji prawnej powódki, istniał w niniejszej sprawie i ta kwestia nie powinna budzić wątpliwości. Te natomiast istniały odnośnie pozostałej oceny prawnej zaprezentowanej przez Sąd a quo i z tego względu rozważania Sądu Okręgowego nie mogły skutkować utrzymaniem zaskarżonego orzeczenia.

W przypadku regulacji ustawy z dnia 6 kwietnia 1984r. o fundacjach (1991. Nr 43,poz. 206 j.t. ze zm.) nie istnieje podstawa dla żądania uchylenia uchwały podjętej przez władze fundacji. Słusznie więc Sąd I instancji rozpatrywał zgłoszone żądanie jako o unieważnienie uchwały w oparciu o powództwo z art. 189kpc.

Zarówno powódka, jak i Sąd I instancji nieważności zaskarżonej uchwały upatrywali w wadliwościach formalnych związanych z procedurą podejmowania uchwały, w oparciu o art. 58 § 1 kc., a to poprzez uznanie, że uchwałę z dnia 6 kwietnia 2009r. podjął organ do tego nieuprawniony.

Z tym stanowiskiem nie można się zgodzić, ponieważ zgromadzony materiał dowodowy analizowany zgodnie z art. 233§ 1 kpc, art. 6 kc i w kontekście ustawy o fundacjach, nie daje podstaw do przyjęcia, że zaskarżona uchwała dotknięta jest nieważnością, o której mowa w art. 58 §1 kc.

Zgodnie z art. 58§1 kc czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna.

Czynność prawna jest sprzeczna z ustawą, gdy jej treść jest formalnie i materialnie niezgodna z bezwzględnie obowiązującym przepisem prawa. Nieważność bezwzględna, o której mowa 58kc jest najsurowszą sankcją wadliwości czynności prawnej i oznacza, że czynność ta nie wywołała i nie może wywołać skutków prawnych, powstaje z mocy prawa i datuje się od samego początku (ex tunc) Wskazać należy, że statut pozwanej Fundacji nie jest ustawą, a zatem uchwały - organów Fundacji będące czynnościami prawnymi (oświadczeniami woli) podjęte z naruszeniem regulacji statutu nie mogą być oceniane wprost jako czynności sprzeczne z ustawą, chyba że określona sprzeczność ze statutem jest de facto sprzecznością z ustawową regulacją. Przez ustawę należy rozumieć wszystkie normy prawne obowiązujące powszechnie i mieszczące się w katalogu źródeł prawa zawartym w art. 87 Konstytucji RP, do którego statuty i regulaminy jednak nie należą. Skoro zatem statut nie jest ustawą a jako jedyny „akt prawny” określa zasady funkcjonowania Fundacji należy go traktować jako czynność prawną, do której zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego.

W tym stanie rzeczy, w celu ochrony interesu prawnego powódki należało zarzuty pozwu oceniać z punktu widzenia naruszenia zasad współżycia społecznego, skoro w razie sprzeczności uchwały władz fundacji z zasadami współżycia społecznego można domagać się stwierdzenia nieważności uchwały na podstawie art. 58 § 2 kc. Sąd I instancji taką ocenę przeprowadził ale w opinii Sądu Apelacyjnego dokonując jej nie zauważył, że powódka winna także wykazać bezprawność działania pozwanej Fundacji oraz, że ingerencja sądu w działalność pozwanej musi być wyjątkowa i ostrożna, uwzględniać autonomiczny oraz samorządny jej charakter, a zasadność decyzji o wykluczeniu powódki z funkcji prezesa pozwanej podlegać winna badaniu tylko w zakresie, w jakim po stronie fundacji istnieje obowiązek znoszenia przynależności danej osoby. Powyższy sposób interpretacji zapisów statutu pozwanej, akceptowany przez Sąd Apelacyjny zaprezentowano już w postanowieniu z dnia 21 kwietnia 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII Ns Rej. KRS 3935/10/091 przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. W postanowieniu tym stwierdzono, że statut fundacji nie ma charakteru aktu prawnego powszechnie obowiązującego, a stanowi akt oświadczenia woli fundatorów, a zatem dopuszczalne jest interpretowanie jego zapisów nie tylko w brzmieniu dosłownym, ale także ich zamiaru i celu. Taka interpretacja prowadzi do przyjęcia za dopuszczalne analogiczne działanie przez fundatorów w celu doprowadzenia składu (...) do wymaganego minimum umożliwiające jej działanie jak przy pierwszym powołaniu jej składu. W tym stanie rzeczy należy uznać, że uchwała fundatorów o uzupełnieniu składu (...) podjęta w dniu 06.04. 2009r. mogła stanowić podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego jej członków. Organ ten władny był także do podjęcia uchwał w dniu 23.06.2009r. i 26.06.2009r. w przedmiocie zmiany swojego składu oraz składu zarządu, który aktualnie widnieje w Rejestrze (k. 76). W tym stanie rzeczy, apelacja słusznie zarzuciła Sądowi I instancji, że mimo dopuszczenia dowodu z dokumentu w postaci orzeczenia tego sądu Sąd meriti nie poddał ocenie prawnej wniosków wynikających z tego orzeczenia.

Ponadto podkreślenia wymaga, że powódka w toku postępowania rozpoznawczego przed Sądem Okręgowym w Gdańsku sama domagała się aby jej sytuacja faktyczna i prawna w relacji do pozwanej Fundacji była oceniana z punktu widzenia dochodzonego powództwa poprzez jej działalność jako Dyrektora Zespołu (...), którego praca ściśle wiąże się z pracami Fundacji, która Szkołę powołała do życia. W przekonaniu Sądu II instancji oznacza to, że okoliczności faktyczne oceniane przez Sąd Okręgowy z punktu widzenia naruszenia także zasad współżycia społecznego nie mogły pozostać oderwanymi od postawy powódki względem pozwanej Fundacji ale i jej pracy w szkole, którą zarządzała z nadania Fundacji. Jest bezsporne, że powódka z tytułu pełnienia obowiązków dyrektora mocą orzeczenia sądu zobowiązana została do zwrotu ponad 10.000zł. nienależnie pobranego wynagrodzenia (por. k.

275). Bezsprene również na przełomie 2008-2009r., a zatem tuż przed wybuchem konfliktu z pozwaną Fundacją, jako dyrektor szkoły dokonała zatrudnienia najbliższych członków własnej rodziny. Nie ma także wątpliwości, że powódka nie dążyła jako prezes Fundacji do osiągnięcia porozumienia z władzami Fundacji oraz członkami założycielami, sugerując wyłącznie rozwiązania prawne z udziałem kuratora sądowego, mającego nawet dokonać likwidacji fundacji. Angażując jednocześnie i zapraszając na zebrania Fundacji osoby trzecie, zewnętrzne i nie znane w Fundacji, a przez to nieakceptowane sama przyczyniała się do pogłębiania sytuacji kryzysowej. W tym wzajemnym zacieźrzwieniu, gdy Sąd I instancji postawił wyłącznie zarzuty stronie pozwanej, jednak powódka również zapomniała o podstawowych założeniach pozwanej Fundacji, które w świetle jej Statutu (np. § 6 -7a, k. 17-19) miały przyświecać powołanej Fundacji. Apelacja nie ma racji, że Sąd Okręgowy nie wskazał konkretnych zasad współżycia społecznego, których naruszenie zarzucił pozwanej. Sąd Apelacyjny, po zapoznaniu się z motywami pisemnymi zaskarżonego wyroku nie ma wątpliwości, że Sądowi I instancji chodziło min. o zasadę lojalności, jasności i bezpośredniości w przedstawianiu zarzutów, współpracy dla powołanego wspólnego dobra jakim jest pozwana Fundacja. Pamiętać jednak należy, że odwoływanie się do łamania zasad współżycia społecznego może dotyczyć wyłącznie podmiotu prawa, który własną postawą, działaniem lub zaniechaniem sam czyni zadość zasadom, których łamanie zarzuca drugiej stronie.

Jednocześnie w przekonaniu Sądu Apelacyjnego, argumenty Sądu I instancji przywołane w tym zakresie, a które dotyczyły i odwoływały się do niezawiadomienia powódki o terminie posiedzenia, na którym dokonana podjęcia zaskarżonej uchwały, brak wysłuchania powódki na okoliczność stawianych jej zarzutów, brak wcześniejszego doręczenia uchwały, nie mogą przesądzać o naruszeniu zasad współżycia społecznego w rozumieniu art. 58 § 2 kc skoro z ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie i postawy samej powódki jasno wynika, że brak powyższych naruszeń i tak nie miałyby znaczenia i wpływu na wydanie zaskarżonej uchwały, a powódka nie zaakceptowałaby stawianych jej zarzutów i jej ewentualny udział w posiedzeniu w dniu 6 kwietnia 2009r. nie przyczyniłby się do innego rodzaju decyzji pozwanej. Pamiętać należy, że same formalne uchybienia proceduralne me mogą stanowić skutecznego kwestionowania decyzji statutowych organów fundacji, zwłaszcza gdy nie zostało wykazane, że miały lub mogły mieć one wpływ na treść tych decyzji.

W tych okolicznościach nie sposób zasadnie przyjąć, że motyw oraz sposób podjęcia zaskarżonej uchwały, jej treść i skutek były sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Tym samym aby czynność ta mogła zostać oceniona jako nieważna.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku kierując się powyższymi ustaleniami i rozważaniami, bacząc na treść art. 382 kpc, w myśl którego Sąd drugiej instancji ma nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału oraz dokonania własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny prawnej stanu faktycznego sprawy. (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.04.1998r., II CKN 704/97, OSNC 1998 nr 12, poz. 214), a zatem Sąd II instancji nie ogranicza się tylko do kontroli Sądu I instancji, lecz, jako nadal Sąd meriti, bada ponownie całą sprawę i rozważając wyniki postępowania przed Sądem I instancji, władny jest ocenić je samoistnie, na podstawie wskazanych wyżej przyczyn orzekł, jak pkt I ppkt 1 w sentencji (art. 386 § 1 kpc i art. 189 kpc).

Natomiast na podstawie art. 98 kpc oraz art. 108 § 1 kpc przy zast. § 11 ust. 1 pkt 21 w zw. z § 5 i § 13 pkt 1 ppkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz.1348 ze zm.) Sąd Apelacyjny rozstrzygnął o kosztach procesu za obie instancje na korzyść pozwanej, która spór wygrała w całości, orzekając o powyższym jak w pkt I ppkt 2 i w pkt II.